

UPRAVNI SUD CRNE GORE

U.br.2646/2015

U IME NARODA

Upravni sud Crne Gore, u vijeću sastavljenom od sudija Biserke Bukvić, kao predsjednika vijeća, dr Vesne Vučković i Mirjane Milić, kao članova vijeća, uz učešće savjetnika Davora Stojkovića kao zapisničara, rješavajući upravni spor po tužbi tužilaca NVO „LGBT Forum Progres“ i NVO „Hiperion“ iz Podgorice, koje zastupa punomoćnik Dalibor Tomović, advokat iz Podgorice, protiv rješenja tuženog Ministarstva unutrašnjih poslova - Podgorica, br. UP II – 222/15-436 od 07.10.2015. godine, nakon usmene rasprave održane dana 10.05.2016. godine, u prisustvu predstavnika tužioca NVO „LGBT Forum Progres“ S. M., punomoćnika tužilaca advokata Dalibora Tomovića i punomoćnika tuženog Željka Čarapića, dana 18.05.2016. godine, donio je

P R E S U D U

Tužba se odbija.

Svaka stranka snosi svoje troškove spora.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem odbijena je kao neosnovana žalba tužilaca izjavljena protiv rješenja Uprave policije – Centar bezbjednosti Nikšić 68-01 br.224/15-9022 od 14.09.2015. godine, kojim rješenjem je privremeno zabranjeno održavanje javnog mirnog okupljanja grupe članova NVO „LGBT Forum Progres“ Podgorica – pod nazivom „Akademska šetnja ponosa“ najavljenog dana 06.07.2015. godine, za dan petak 18.09.2015. godine, jer bi s obzirom na vrijeme, broj od 40 do 50 učesnika ili karakter samog okupljanja, moglo da ozbiljno ugrozi kretanje i rad većeg broja građana, i jer postoji stvarna opasnost da bi održavanjem pomenutog mirnog okupljanja bila ugrožena bezbjednost ljudi i imovine i da bi došlo do narušavanja javnog reda i mira u većem obimu.

Tužiocima, lično i preko punomoćnika na raspravi osporavaju zakonitost osporenog rješenja zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pa u bitnom ističu da je prvostepeni organ u svom rješenju naveo da je privremeno zabranio održavanje najavljenog mirnog okupljanja zbog postojanja povećanog bezbjednosnog rizika, odnosno, da postoji stvarna opasnost da bi održavanjem pomenutog mirnog okupljanja bila ugrožena bezbjednost ljudi i imovine i da bi došlo do narušavanja javnog reda i mira, da su na predmetno rješenje izjavili žalbu koja je odbijena od strane drugostepenog organa. Ističu da je drugostepeno rješenje zasnovano na pogrešnoj primjeni materijalnog prava i da je suprotno Ustavu Crne Gore, međunarodnim ugovorima o ljudskim pravima i Zakonu o javnim okupljanjima. Ministarstvo je po njihovim navodima bilo dužno da omogući mirno održavanje protesta i tužiocima, kao i ostalim grupama koje se sa ciljevima njihovog protesta ne slažu, da su to pravila demokratskog društva, koja štite i međunarodni ugovori o ljudskim pravima, Ustav i zakoni Crne Gore. Navode se u tužbi određene presude iz prakse Evropskog suda za ljudska prava, a takođe se ističe da u rješenju ne postoje uvjerljivi razlozi koji upućuju na to da od pripadnika pomenute grupe koji su mirno protestovali postoji opasnost od nasilja i drugih oblika narušavanja javnog reda i mira u većem obimu, da je time drugostepeni organ nerealno procijenio stvarnu opasnost koja prijeti od navedene grupe, odnosno, da drugostepeni organ nije potpuno ili pravilno utvrdio činjenično stanje, da je shodno datim informacijama o prijetnjama koje dolaze od neidentifikovanih navijačkih i drugih grupa, prema stavu Evropskog suda za ljudska prava država dužna da krivičnim gonjenjem suzbije one koje prijetu nasiljem, umjesto da rješenje nađe u zabrani mirnog okupljanja onih koji nasiljem ne prijetu čime je rješenje nezakonito u smislu čl.9a st.2 tač.1 Zakona o javnim okupljanjima. Neosnovano je pozivanje, po njihovim navodima, od strane Ministarstva na čl.11 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, jer je pobijanim rješenjem sloboda okupljanja nezakonito ograničena i da to ograničenje nije bilo neophodno u demokratskom društvu, da je privremeno odlaganje okupljanja moglo biti opravdano samo ako bi se nesumnjivo utvrdilo da bi se izvjesno okupio veliki broj nasilnih demonstranata koji policija u datom trenutku ne bi mogla da savlada, kao i da drugostepeni organ nije uzeo u obzir predlog tužilaca da se u slučaju nemogućnosti obezbjeđivanja predložene rute u dogovoru sa njima promjeni. Tuženi je imao dovoljno vremena da pripremi održavanje skupa na bezbjedan način, da je istog dana dozvoljen skup Jugoslovenskoj komunističkoj partiji Crne Gore, iako su njihovi pripadnici prijetili njihovoj zajednici. Konačno predlažu da sud usvoji tužbu, poništi osporeno rješenje, kao i da shodno čl.35 i 37 ZUS-a, presudom meritorno riješi upravnu stvar, odnosno, naloži MUP-u CG da donese rješenje kojim će usvojiti žalbu tužilaca i omogućiti održavanje javnog okupljanja u Nikšiću. Traženi su troškovi upravnog spora.

Tuženi u odgovoru na tužbu i na raspravi, preko svog punomoćnika, u bitnom je ostao pri razlozima iz osporenog rješenja sa konačnim predlogom da ovaj sud odbije tužbu.

Nakon održane rasprave, razmatranja spisa predmeta, ocjene navoda tužbe i odgovora na tužbu sud je našao da je tužba neosnovana.

Odredbom čl.4 Zakona o javnim okupljanjima („Sl.list RCG“, br.31/2005, „Sl.list CG“ br.47/2014 i 1/2015) propisano je ograničenje slobode okupljanja radi zaštite prava drugih ljudi, javnog poretka i bezbjednosti, javnog morala, životne sredine i zdravlja ljudi, dok je odredbom čl.9a st.1 tač.8 istog zakona propisano da se izuzetno od čl.9 istog zakona mirno okupljanje ne može održavati na drugim mjestima, ako bi okupljanje s obzirom na prostor i vrijeme, broj učesnika ili karakter mirnog okupljanja moglo ozbiljno da ugrozi kretanje i rad većeg broja građana, prava i slobode drugih lica, zdravlje i bezbjednost ljudi, bezbjednost imovine ili da izazove narušavanje javnog reda i mira. Ostvarivanje prava na slobodu okupljanja se može privremeno ograničiti odlukom nadležnog organa radi sprečavanja nereda ili vršenja krivičnog djela, ugrožavanje zdravlja, morala ili radi bezbjednosti ljudi i imovine u skladu sa zakonom kako je to predviđeno odredbom čl.52 Ustava Crne Gore, dok je čl.11 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda predviđeno da je ostvarivanje predmetnog prava u demokratskim društvima u određenim okolnostima ograničeno zakonskim odredbama koje se tiču ograničenja u interesu nacionalne bezbjednosti ili javne bezbjednosti, sprečavanje nereda ili kriminala, zaštite zdravlja ili morala i zaštite prava i sloboda drugih.

Sporno u ovoj upravnoj stvari je odlučna činjenica da li su ispunjeni zakonski uslovi za održavanje javnog mirnog okupljanja grupe članova NVO „LGBT Forum Progres“ Podgorica – pod nazivom „Akademska šetnja ponosa“ za dan petak 18.09.2015. godine, odnosno, da li je pravilno postupio prvostepeni organ kada je donio rješenje kojim je privremeno zabranio održavanje.

U zakonito provedenom postupku, pri čemu nijesu učinjene povrede pravila postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, od strane upravnih organa pravilno je utvrđeno činjenično stanje i isto nije dovedeno u sumnju navodima tužbe. O svim odlučnim činjenicama koje su od značaja za donošenje zakonite odluke u ovoj upravnoj stvari, dati su u svemu jasni i određeni razlozi, koji odgovaraju činjeničnom utvrđenju do kojeg su upravni organi došli brižljivom ocjenom svih činjenica utvrđenih u postupku.

Uvidom u spise predmeta ovaj sud cijeni i nalazi da su upravni organi pravilno utvrdili da bi okupljanje grupe članova NVO „LGBT Forum Progres“ Podgorica – pod nazivom „Akademska šetnja ponosa“ najavljenog dana 06.07.2015. godine, za dan petak 18.09.2015. godine, na lokacijama bliže opisanim u dispozitivu prvostepenog rješenja, imajući pritom u vidu vrijeme, broj od 40 do

50 učesnika i karakter samog okupljanja, moglo da ozbiljno ugrozi kretanje i rad većeg broja građana, prava i slobode drugih lica, bezbjednost ljudi i imovine, kao i da izazove narušavanje javnog reda i mira u većem obimu. Kao razloge za svoj prethodni činjenični zaključak upravni organi su naveli sadržinu bezbjednosne procjene, iz koje jasno proizilazi kako i na koji način bi postojala opasnost da se ozbiljno ugroze prethodno ukazana zakonom zaštićena dobra, u čemu se manifestuje bezbjednosni rizik stvarne i direktne opasnosti od nasilja po učesnike mirnog okupljanja i eventualno prisutne, a kod tako datih razloga, koje ne ostavljaju sumnju u pravilnost činjeničnog utvrđenja, to i ovaj sud u potpunosti prihvata te razloge. Sa tim u vezi kod takvog stanja stvari i ovaj sud nalazi da je jedino moguć, logičan, pravni i činjenični zaključak da nijesu bili ispunjeni zakonski uslovi za održavanje prijavljenog javnog mirnog okupljanja navedenog dana. Na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno je primijenjeno materijalno pravo, odnosno, pravilno je postupio prvostepeni organ kad je svojim rješenjem privremeno zabranio održavanje javnog mirnog okupljanja grupe članova NVO „LGBT Forum Progres“ Podgorica – pod nazivom „Akademska šetnja ponosa“, a drugostepeni organ – tuženi kada je odbio žalbu izjavljenu na to rješenje.

Neosnovani su navodi tužbe da je osporenim rješenjem sloboda okupljanja nezakonito ograničena i da to ograničenje nije neophodno u demokratskom društvu, pritom citirajući stavove Evropskog suda za ljudska prava. Takvi navodi su bez činjeničnog i pravnog utemeljenja u ovoj upravnoj stvari. Sud nalazi da svako miješanje države u pravo na slobodu mirnog okupljanja, mora biti u pravičnoj ravnoteži i mora postojati proporcionalnost između sredstava kojim se to postiže kao i cilja kojim se tim miješanjem teži. To znači da se mora postići ravnoteža između ostvarenja prava tužilaca na slobodu mirnog okupljanja i zahtjeva za zaštitu dobara koja se štite Ustavom i zakonom, između ostalih prava i slobode lica, bezbjednost ljudi i imovine, što je ovdje i slučaj. Naime, upravni organi svojim odlukama ne lišavaju tužioce njihovog Ustavom i zakonom zagarantovanog prava na slobodu mirnog okupljanja, već naprotiv, svojim postupanjem privremenim zabranjivanjem doprinose da u bezbjednijim uslovima kako za same učesnike okupljanja tako i za druga lica, za razliku od konkretnog slučaja, tužioci u punom obimu ostvare svoje ustavno i zakonsko pravo - pravo na slobodu mirnog okupljanja. Takvim postupanjem od strane upravnih organa, tužioci će ostvariti svoje pravo bez ograničavanja i bez opasnosti po bezbjednost njih, samih učesnika, kao i drugih dobara koja su u svakom demokratskom društvu pravno zaštićena. Sa tim u vezi pravilno je i u ovom dijelu primijenjeno materijalno pravo od strane upravnih organa, njihovo pozivanje na odredbe čl.52 Ustava Crne Gore i čl.11 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda, kojim odredbama su propisani uslovi za privremeno ograničavanje prava na slobodu mirnog okupljanja, pa su upravni organi svojim odlukama u potpunosti postupili u

skladu sa tim odredbama i citiranim zakonskim odredbama Zakona o javnim okupljanjima.

Odluka o troškovima spora se zasniva na odredbi čl.152 i 161 st.4 Zakona o parničnom postupku, a u vezi čl.56 st.2 Zakona o upravnom sporu, shodno činjenici da tužioci nijesu uspjeli u upravnom sporu.

Sud je cijenio i ostale navode iz izjavljene tužbe, al je našao da su bez uticaja na drugačiju odluku.

Iz iznijetih razloga, a na osnovu čl.37 st.1 Zakona o upravnom sporu riješeno je kao u izreci presude.

UPRAVNI SUD CRNE GORE

Podgorica, 18.05.2016.godine

• Zapisničar, PREDsjednik VIJEĆA,

Davor Stojković,s.r. Biserka Bukvić,s.r.